



Referanser: KM 08/17, KR 26/16, KR 41/16, KR 13/17, KR 17/17

Arkivsak: 17/03548-13

Fremtidig organisering av Kirkelig utdanningscenter nord (KUN)

Sammendrag

Med virkning fra 1. januar 2017 ble Kirkelig utdanningscenter nord/Girkolaš Oahpahuosguovddáš Davin (KUN) ved virksomhetsoverdragelse overført til det nye rettssubjektet Den norske kirke, som en følge av endringen i kirkeloven 27. mai 2016. Kirkemøtet vedtok 2017 nye regler for KUN, til erstatning for det tidligere regelverket.

I forbindelse med forberedelsen til å overta ansvaret for KUN ble det klart at det vil være tilnærmet umulig å videreføre driften ved senteret i sin nåværende form. Grunnen til dette er stadig strengere kompetansekrav, noe som medfører at videre virksomhet ved KUN etter den nåværende modellen antas å medføre at senteret selv ikke lenger kan tilby høyere utdanning, heller ikke ved avtaler med akkrediterte institusjoner, men er avhengig av en tettere tilknytning til én institusjon på universitets- og høyskolenivå.

KUNs virksomhet har betydelig verdi for Den norske kirke, bl.a. som redskap i rekruttering av nye kirkelige medarbeidere og som et kirkelig fagsenter i nord. Gitt vanskelighetene med nåværende driftsform vurderer Kirkerådet derfor at den mest tjenlige måten å videreføre KUNs virksomhet på, vil være gjennom en ny organisering med sterkere tilknytning til en institusjon innenfor universitets- og høyskolesystemet som har akkreditering for hele eller deler av det studietilbudet KUN tilbyr. Den norske kirke kan så yte et økonomisk tilskudd til den mottagende institusjon om lag tilsvarende det som kreves for å opprettholde driften på dagens nivå.

Kirkerådet har på denne bakgrunn gått ut med et tilbud til aktuelle institusjoner om å overta KUN ved en virksomhetsoverdragelse. VID vitenskapelig høyskole har stilt seg positiv til på denne måten å overta ansvaret for KUN, og det opprettes en avtale med denne institusjonen som innebærer at VID overtar KUN gjennom en virksomhetsoverdragelse, forutsatt vedtak i Kirkemøtet.

Dette innebærer at Kirkemøtet må oppheve dagens regler og åpne for en slik reorganisering.

Forslag til vedtak

Kirkerådet anbefaler Kirkemøtet å gjøre følgende vedtak:

1. Kirkemøtet opphever dagens regler for Kirkelig utdanningscenter nord/Girkolaš Oahpahusguovddáš Davvin (KUN) med virkning fra den tid Kirkerådet bestemmer.
2. Kirkemøtet gir Kirkerådet fullmakt til å foreta en virksomhetsoverdragelse av KUN fra Den norske kirke til VID vitenskapelig høyskole.
3. Kirkemøtet ser det som verdifullt for Den norske kirke at driften ved KUN videreføres på linje med dagens drift.
4. Kirkemøtet har en intensjon om inntil videre å gi senteret et tilskudd til videre drift. Tilskuddet gis under følgende forutsetninger:
 - Overtagende part får ansvaret for, enten direkte eller via avtaler med andre akkrediterte institusjoner, å gi studiepoenggivende praktisk-kirkelig utdanning etter NOKUTs standarder og etter Den norske kirkes utdanningskrav for prest, kateket, diakon og kantor.
 - Studietilbudet skal gis med utgangspunkt i en lokasjon i Tromsø. Fagmiljøet i Tromsø skal ikke reduseres.
 - Studietilbudet skal utformes på en måte som gjør det mulig å ta utdanningen på deltid.
 - Driften skal videreføre fokus på nordnorsk kontekst og på samiske og kvenske perspektiver.

Saksorientering

Innhold:

Bakgrunn	s. 3
Utviklingen av senteret	s. 4
Behovet for endring i status	s. 5
Høring om nytt regelverk for KUN sommeren 2016	s. 5
Nærmere om NOKUTs krav til studiekvalitet	s. 6
Videre fremdrift på bakgrunn av Kirkemøtets vedtak	s. 6
Tilbud om virksomhetsoverdragelse	s. 7
Videre prosess med virksomhetsoverdragelse	s. 8
Økonomiske og administrative konsekvenser	s. 9

Bakgrunn

Med virkning fra 1. januar 2017 ble Kirkelig utdanningscenter nord/Girkolaš Oahpahusguovddáš Davvin (KUN) ved virksomhetsoverdragelse overført til det nye rettssubjektet Den norske kirke, som en følge av endringen i kirkeloven 27. mai 2016. Kirkemøtet vedtok 2017 nye regler for KUN, til erstatning for det tidligere regelverket.

Ved forberedelsene til å overta ansvaret for KUN ble det klart at det vil være tilnærmet umulig å videreføre driften ved senteret i sin nåværende form. Grunnen til dette er stadig strengere kompetansekrav. Disse kravene blir ivaretatt av NOKUT og tilsynet av dem er formulert i studietilsynsforskriften. Kravene som stilles i denne forskriften medfører at KUN hverken har mulighet til å få selvstendig akkreditering som institusjon eller for noen av sine studietilbud. Dette har også vært tilfelle tidligere, noe som har vært løst gjennom samarbeidsavtaler med akkrediterte institusjoner som har tildelt studiepoeng. Den nye forskriften stiller imidlertid strengere krav til hvilken rolle de akkrediterte institusjonene skal spille i et slikt samarbeid, noe som medfører at videre virksomhet ved KUN etter den nåværende modellen antas å medføre at senteret ikke lenger kan tilby høyere utdanning på det nivå som har skjedd til nå.

KUNs virksomhet har betydelig verdi for Den norske kirke, bl.a. som redskap for rekruttering av nye kirkelige medarbeidere og som et praktisk-kirkelig senter i nord. Gitt vanskelighetene med nåværende driftsform vurderer Kirkerådet derfor å finne en ny og robust organisering av KUNs virksomhet. Kirkerådets vurdering er at en virksomhetsoverdragelse til en institusjon innenfor universitets- og høyskolesystemet som har akkreditering for hele eller deler av det studietilbudet KUN tilbyr, synes å være mest aktuelt. Dersom dette blir en realitet vil Den norske kirke kunne yte et økonomisk tilskudd til den mottagende institusjon om lag tilsvarende det som er dagens utgiftsnivå.

Dette innebærer at Kirkemøtet må oppheve dagens regler og åpne for en slik omorganisering.

Utviklingen av senteret

Kirkelig utdanningscenter nord er lokalisert i Tromsø og tilbyr i dag ettårig praktisk-kirkelig utdanning til prest, diakon, kateket og kantor. Utdanningen legger vekt på tverrfaglighet, nordnorske forhold og praksisorientering i virksomheten. Mange av studentene går på samlingsbasert deltidsstudium over noe lengre tid.

Senteret ble igangsatt som et fireårig prøveprosjekt fra 1998, finansiert over statsbudsjettet og underlagt Det praktisk-teologiske seminar (PTS). I 2003 ble KUN omgjort fra prosjekt til en permanent institusjon, fortsatt underlagt PTS.

Teologisk fakultet ved Universitetet i Oslo (TF) gav i første omgang en midlertidig godkjenning for den samlede presteutdanningen, som ble gitt i samarbeid med Universitetet i Tromsø. Fra 1. juli 2014 gav TF en permanent godkjenning av mastergrad i religionsvitenskap, studieretning teologi ved UiT og praktisk-teologisk utdanning fra KUN som likeverdig med cand.theol.-graden. Dette gjorde det mulig å ta en full presteutdanning i Tromsø. Avtalen med TF ble 1. desember 2016 avløst av en tilsvarende avtale med VID Vitenskapelig høgskole.

Senteret har i dag en rektorstilling (kombinert administrativ og faglig stilling), tre hele fagstillinger og en førstekonsulentstilling. To i staben har i dag førstestillingskompetanse, men det forventes at dette vil øke til tre ved ansettelse av ny faglærer for fagområdet prest. Fordi KUN ikke er underlagt universitets- og høyskoleloven har senteret i dag ingen formelle kompetansekrav for de fagansatte, men ved tilsetninger i de ulike fagstillingene tillegges NOKUTs krav til kompetanse stor vekt, på bakgrunn av KUNs ambisjoner om faglig nivå tilsvarende en akademisk institusjon med forskningsbasert undervisning. For rektor er det dessuten et krav om at vedkommende må være vigslet til tjeneste i Den norske kirke.

Senterets hovedfokus er praktisk-kirkelig utdanning av studenter til kirkelig tjeneste. Målsettingen er i dag å kunne rekruttere 20 studenter i året. De siste årene har man ligget nokså tett oppunder dette målet. Brorparten av dem som utdannes er prester, men KUN tilbyr også praktisk-kirkelig utdanning for diakoner, kantorer/organister, kateketer og trosopplærere. Dette har inntil nå skjedd gjennom samarbeidsavtaler med VID som er ansvarlig for prest- og diakonutdanningen, Kunstfaglig fakultet - Konservatoriet ved UiT og Universitetet i Nordland knyttet til henholdsvis kantor /organistutdanning og kateketutdanning. Det er disse institusjonene som til nå har hatt det formelle faglige ansvaret for de ulike utdanningene og utdelt studiepoeng.

I perioden 2012-2016 er det, ifølge KUNs egne opplysninger, avlagt følgende eksamener på praktikum første semester (PK I): Studieretning prest 25, kateketikk 6, kirkemusikk 6 og diakoni 1 (diakoni har bare krav om 30 stp. praktisk-kirkelig utdanning på masternivå). På avsluttende praktisk-kirkelig utdanning (PK II): Studieretning prest: 35, kateket: 2, kirkemusikk: 6 og diakoni: 3

Gjennom de ulike samarbeidsavtalene har KUN bidratt til at det har vært tilbud om full preste-, kantor-, diakon- og kateketutdanning i Nord-Norge (med unntak av noen deler av diakonutdanningen på masternivå).

Senterets undervisning har som mål å være forskningsbasert, og det har i de senere år vært en relativt jevn produksjon av publisert forskning. Deler av forskning og undervisning har en samisk eller kvensk profil, med utgangspunkt i landsdelen.

Rekruttering er også et sentralt fokus for senteret. Det foregår arbeid i form av egne kurs/samlinger, nettside og deltakelse i ulike sammenhenger, både på nasjonalt plan og spisset mot nordnorske og samiske forhold.

Senteret driver dessuten etter- og videreutdanningsarbeid, stort sett i form av ulike kurstilbud. For KUN er det en målsetting å kunne tilby poenggivende kurs, sammen med samarbeidspartnerne.

En del av KUNs selvpresentasjon som praktisk-kirkelig utdanningsinstitusjon er å vise at senteret står på to ben; et kirkelig og et akademisk. KUN har vært opptatt av at dette balanseres. Senterets tilknytning til virksomhet og programmer innen Den norske kirke kommer til uttrykk ved at institusjonen viser lojalitet til kirkelige planer og målsettinger, og at representanter fra Den norske kirke er representert i KUNs styrende organer. De fleste av KUNs ansatte lærere er ordinert eller vigslet.

Behovet for endring av status

I arbeidet med å overta KUN ble det tidlig klart at det var betydelige strukturelle utfordringer knyttet til KUNs status som leverandør av kirkelig utdanning. Dette var problemstillinger som gikk tilbake til starten av kvalitetsreformen i 2004, og som delvis har hatt sammenheng med KUNs status som en del av PTS og denne institusjonens særegne status i utdanningssystemet. Hovedproblemet har hele tiden vært akkreditering, og et vedtak i departementet så tidlig som i 2006 som gav KUN en selvstendig status i forhold til PTS, ble aldri iverksatt som en følge av manglende akkreditering.

De første årene av KUNs drift ble behovet for akkreditering løst gjennom en avtale med Teologisk fakultet, som sto som faglig garantist og den som formelt tildelte studiepoeng. Denne avtalen ble senere avløst av mer formelle avtaler knyttet til de ulike fag, med de institusjonene som tidligere er nevnt. Disse institusjonene har det formelle ansvaret for den utdanningen som gis i de ulike fagdisiplinene, mens KUN har stått for undervisning, prøving og øvrig kontakt med studentene.

Høring om nytt regelverk for KUN sommeren 2016

Etter noen signaler fra KUN våren 2016 oppsto det i Kirkerådet tvil om hvorvidt dagens organisering kunne videreføres. Denne tvilen ble styrket i høringen om KUN sommeren 2016.

KUNs akademiske status var bare indirekte et tema i høringsnotatet. Det utgjorde likevel en vesentlig del av hørings svarene, særlig fra de akademiske institusjonene. Både uttalelsene fra Menighetsfakultetet (MF), TF/PTS (felles uttalelse) og VID vitenskapelige høyskole påpeker grunnleggende utfordringer ved forslaget om KUN som en selvstendig institusjon. Disse høringsinstansene er til dels sterkt kritisk til at KUN har mulighet til å drive utdanning på universitets- og høyskolenivå. Dette blir uttrykt av VID på denne måten:

KUN er som kjent hverken akkreditert som institusjon eller har akkrediterte studietilbud, og vil følgelig måtte ha status som ekstern aktør og samarbeidspartner for en eller flere akkrediterte institusjoner.

MF er spørrende til høringsnotatets påstand om at KUN på dette grunnlag i det hele tatt kan gi full utdanning for de fire vigslede tjenestegruppene og hvordan det skal ses i sammenheng med Kirkemøtets utdanningskrav til disse gruppene. MF bemerker videre:

Allerede i den nåværende ordning, med KUN underlagt PTS, som i samarbeid med TF/UiO gir studiepoeng og tildeler graden, er det tvilsomt om kan sies å ligge innenfor regelverket. Det er de tre institusjonene som har rett til å tildele cand.theol.-graden, som kan gi (individuelle) ekvivaleringer, og tildele graden til

enkeltpersoner. Gjennom en særskilt ordning har TF/UiO tildelt cand.theol.-graden til kandidatene fra UiT/KUN, under forutsetning av at bemanningen i teologi på UiT har vært tilstrekkelig, noe den i lange perioder ikke har vært. Avtalen med UiO/TF fra 2014 vil jo nå falle bort, og det er vanskelig å se hvordan en gjennomgang fra NOKUTs side vil komme heldig ut. Det er nemlig ikke tilstrekkelig å ha avtaler med akkrediterte (poenggivende) institusjoner.

VID påpeker på sin side at:

KUN vil derfor bare kunne ha et indirekte ansvar for studiene som man utfører i samarbeid med andre institusjoner. Med en slik ansvarsfordeling vil det dermed være misvisende å si at KUN tilbyr studier.

Både MF og VID vektlegger vanskelighetene knyttet til at store deler av studieløpet ivaretas av institusjoner som ikke selv har rett til å tilby høyere utdanning. De henviser i sine høringsuttalelser begge til at NOKUTs signaler på dette feltet i den senere tid har ført til at en rekke studietilbud utført av samarbeidende institusjoner som er sammenlignbare med KUN, er bedt om å avvike studietilbud.

VID konkluderer derfor med en anbefaling om at KUN ikke etableres som en selvstendig institusjon:

VIDs oppfatning er at KUN som tilbyder av studier ikke bør etableres som egen enhet med eget styre under Kirkerådet, men bør sikres en sterkere integrasjon med en annen akkreditert utdanningsinstitusjon, og da fortrinnsvis med den type kirkelig utdanningsportefølje som KUN til nå har tilbudt.

TF/PTS uttrykte seg mindre radikalt, men foreslår at det bør tas inn i KUNs regler at senteret må inngå avtaler med akkrediterte institusjoner for sine studietilbud.

Nærmere om NOKUTs krav til studiekvalitet

NOKUT er statlige myndigheters tilsynsorgan for kvaliteten i høyere utdanning. Tilsynet fastsetter med hjemmel i universitets- og høyskoleloven Forskrift om tilsyn med utdanningskvaliteten i høyere utdanning (studietilsynsforskriften). Siste versjon av denne forskriften ble gitt 7. februar 2017.

Forskriften stiller krav til at fagmiljøet har tilstrekkelig størrelse og faglig tyngde. I § 2-3, punkt 4 heter det: «*Minst 50 prosent av årsverkene tilknyttet studietilbudet skal utgjøres av ansatte i hovedstilling ved institusjonen. Av disse skal det være ansatte med førstestillingskompetanse i de sentrale delene av studietilbudet.*» For KUN som en tilsluttet institusjon uten egen akkreditering betyr dette at mindre enn halvparten av undervisningen i alle de fire fagdisiplinene som senteret dekker kan ivaretas av KUNs egne ansatte. I lengden vil dette fremstå som en uholdbar situasjon for KUN både organisatorisk, faglig og økonomisk, samtidig som senteret kommer i en sårbar situasjon ved at det til enhver tid er avhengig av gode avtaler for å kunne videreføre sin eksistens.

Den nye studietilsynsforskriften har som et uttalt siktemål å tydeliggjøre universitetene og høyskolenes ansvar for å kvalitetssikre og videreutvikle egen studieportefølje. Dette gjelder både ved akkreditering av nye studietilbud og i utviklingen av eksisterende tilbud i porteføljen. De akkrediterte institusjonene har altså fått et mer selvstendig ansvar for å påse at studiene er i tråd med forskriften. Dette har som (tilsiktet) konsekvens at institusjonene i fortsettelsen vil være nøye med at fagtilbudene er innenfor gjeldende regelverk.

Videre fremdrift på bakgrunn av vedtaket i Kirkemøtet i 2017

Selv om det allerede høsten 2016 var blitt tydelig at KUN vanskelig kunne fortsette på samme grunnlag som før, forberedte Kirkerådet en sak om vedtak av regler for KUN på Kirkemøtet i januar 2017. Grunnen til dette var at det ikke var tid til å utrede alternativ organisering før årsskiftet, og KUN var avhengig av et regelverk som grunnlag for senteret etter at det tidligere regelverket falt bort. I forslaget til vedtak var det derfor lagt inn et punkt som gav Kirkerådet fullmakt til å arbeide videre med fremtidig organisering av KUN.

Komitemerknadene fra behandlingen av saken under Kirkemøtet understreker betydningen av å finne gode løsninger for KUN. Det heter bl.a:

Videre vil komiteen vise til at det i høringen ble sådd tvil om det er mulig å videreføre virksomheten ved KUN i den form den har hatt til nå. Komiteen understreker viktigheten av at det finnes en langsiktig løsning for den praktisk-kirkelige utdanningen i nord.

Komiteen understreket videre at endringer i senterets organisasjonsform vil måtte legges frem for Kirkemøtet til vedtak. Det endelige vedtaket på Kirkemøtet 2017 viser også at Kirkemøtet primært ønsket å satse på nåværende organisasjonsform:

Kirkemøtet understreker viktigheten av å ha en praktisk-kirkelig utdanning i nord. KUNs studietilbud for utdanning foregår på grunnlag av avtaler med institusjoner som er akkreditert på universitets- og høyskolenivå. Kirkemøtet ber Kirkerådet ha sin oppmerksomhet på disse avtaler, og hvis nødvendig utrede alternativer for KUN.

Som det alt er redegjort for anser ikke Kirkerådet det som realistisk å fortsette en videre drift på grunnlag av avtaler. Det anses derfor å være i tråd med Kirkemøtets vedtak å søke alternative løsninger.

Tilbud om virksomhetsoverdragelse

Etter bl.a. samtaler med KUNs rektor og styre, kom Kirkerådet i juni 2017 til at den beste løsningen for senteret vil være at det overdras i sin helhet til en institusjon innenfor universitets- og høyskolesystemet, etter en åpen prosess der alle potensielle interessenter ble orientert og kunne konkurrere om KUN ut fra like kriterier. Det ble dermed vedtatt å fortsette prosessen etter disse linjer, samt å forberede en sak til Kirkemøtet 2018, for å oppheve de nåværende reglene for KUN. (KR 17/17)

Det ble deretter gjort en henvendelse i form av et brev med tilbud om å overta KUN ved virksomhetsoverdragelse til institusjoner en anså som potensielle overtagere av KUN, dvs de tre institusjonene som tildeler cand.theol.-grad; Teologisk fakultet, Menighetsfakultetet og VID vitenskapelig høyskole samt UiT Norges arktiske universitet og Universitet nord. Tilbudet om å overta KUN ble også gjort offentlig via kirken.no, og fikk noe presseomtale (Dagen 9. september 2017).

Tilbudet om virksomhetsoverdragelse innebærer at den mottagende part overtar virksomheten som drives av KUN inklusive arbeidsgiveransvar for ansatte og senterets driftsmessige forpliktelser. Det ble i brevet også uttrykt en intensjon om, i det minste i en overgangsperiode, å dekke kostnadene for driften på om lag dagens nivå, under visse forutsetninger. Disse ble i tilbuds brevet formulert slik:

- Overtagende part får ansvaret for, enten direkte eller via avtaler med andre akkrediterte institusjoner, å gi studiepoenggivende praktisk-kirkelig utdanning

etter NOKUTs standarder og etter Den norske kirkes utdanningskrav for prest, kateket, diakon og kantor.

- Studietilbudet skal ha en forankring til Nord-Norge og studietilbudet gis med utgangspunkt i en lokasjon i Tromsø. Fagmiljøet i Tromsø skal ikke minskes.
- Studietilbudet skal utformes på en måte som gjør det mulig å ta utdanningen på deltid.
- Ambisjoner om å videreføre et fokus på nordnorsk kontekst og på samiske og kvenske perspektiver.

Utover disse vilkårene ble det, med tanke på at det kunne komme flere interessenter, kommunisert at Kirkerådet i en vekting av ulike søkere også ville legge vekt på følgende kriterier:

- Mulighet til å utvikle fagmiljøet, tilgang til forskningsnettverk og forskningsmiljøer samt støtte til forskning og fagutvikling
- Vektlegging av tverrfaglighet
- Ambisjoner om å videreutvikle studietilbud og/eller opprette flere studietilbud
- At KUN bevares med en grad av selvstendighet og som en tydelig enhet innenfor institusjonen, og at navnet på senteret bevares, eventuelt med et tillegg

Fremtidig finansiering av KUN vil etter denne modellen være avhengig av årlige tilskudd til den mottagende part, bevilget av Kirkemøtet. I dette ligger det en usikkerhet for den institusjonen som overtar ansvaret, siden ingen kan forplikte Kirkemøtet økonomisk mer enn ett år om gangen. Tilskuddet vil være knyttet til at tilskuddsmottaker overholder de kriteriene som ligger til grunn for tilskuddet, og at Kirkemøtet også i fremtiden vil se behovet for et kirkelig utdanningscenter i Tromsø. I dette ligger også en sikkerhet for at virksomheten ved KUN vil kunne videreføres.

Tilbudet ble gitt med svarfrist 29. september. Innen den tid hadde Kirkerådet fått svar fra Menighetsfakultet og UiT som begge takket nei til tilbudet. Tilsvarende brev kom fra Teologisk fakultet uken etter.

Fra VID innkom et positivt svar. Denne institusjonen skisserte muligheten for å møte alle de vilkår og ønskemål som fremkom i tilbudsbrevet, og så virksomheten ved KUN i sammenheng med den overordnede strategien for VID. Ettersom VID allerede har en relativt omfattende samarbeidsavtale med KUN, fremsto tilbudet også langt på vei som en videreføring av det samarbeidet som allerede er innledet. Dog satte VID som vilkår for å opprettholde driften i Tromsø på samme nivå og i den form som den drives i dag, at Den norske kirke yter et tilskudd til driften.

Videre prosess med virksomhetsoverdragelse

Kirkerådet hadde etter dette et møte med VID, der det ble vedtatt å igangsette en prosess med virksomhetsoverdragelse.

De formelle prosedyrene ved en virksomhetsoverdragelse er særlig knyttet til ansvaret for de ansatte i virksomheten; informasjonsplikt og medbestemmelse for disse. Reglene for dette er nedfelt i arbeidsmiljøloven § 16. Alle ansatte har så langt hatt en løpende intern orientering og drøfting om saken, ledet av rektor ved KUN, og i den videre prosessen vil det også

arrangeres formelle møter mellom tillitsvalgte ved KUN og øverste administrative ledelse i Kirkerådet.

Som det fremgår av det ovenstående vil en virksomhetsoverdragelse av KUN tidligst kunne skje i etterkant av et vedtak i Kirkemøtet 2018. Det er imidlertid av stor betydning for KUNs videre drift at prosessen går så raskt som mulig, og Kirkerådet tar sikte på at arbeidet med å identifisere en tjenlig fremtidig organisering for KUN vil kunne gå parallelt med forberedelsen av en sak til Kirkemøtet.

Etter planen vil en betinget avtale med VID kunne signeres innen utgangen av 2017. Avtalen vil måtte gjøres med forbehold om Kirkemøtets vedtak.

Økonomiske/administrative konsekvenser

Ved en overføring av KUN i sin helhet til en annen institusjon vil de fem ansatte ved senteret bli virksomhetsoverført til en annen virksomhet, sammen med senterets aktiva og passiva. Den norske kirke vil dermed ikke lenger ha noe økonomisk ansvar for KUN. Senteret har for budsjettåret 2017 fått en tildeling på kr 5 millioner til dekning av sin virksomhet.

Administrativt ansvar for senteret, som i dag er ivaretatt av Kirkerådets Avdeling for administrasjon, vil også falle bort.

I en avtale om at en annen institusjon overtar KUN, ligger imidlertid også en intensjon om at den mottagende institusjonen mottar et årlig tilskudd fra Den norske kirke som tilsvarende om lag det KUN koster Den norske kirke ved tidspunktet for overgangen.

Kirkemøtet står i prinsippet hvert år fritt til å vedta om man ønsker å opprettholde tilskuddet til KUN eller ikke. Tilskuddet vil derfor være avhengig av at Kirkemøtet ser seg tjent med at den virksomheten KUN driver blir videreført. Knyttet til tildeling av tilskudd vil det også være et årlig kontaktmøte med VID for å samtale om driften og oppfyllelsen av de vilkår som følger tildelingen.